

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A kisemberek hitele.

Sokféle szempontból akárhányan ellenzik is Günther Antal igazságügy-miniszternek végrehajtási novelláját, elvitathatlan tény, hogy az nagy haladást jelent a multtal szemben. Már azért, is mert szakít a mult tradícióival, amely multban az adós börtönbe vethette hitelezőjét.

Megszámlálhatatlan mennyisége a kis existenciáknak ment tönkre ez ósdi végrehajtási törvény miatt. Érdekes, hogy nem az adósságok miatt, hanem a végrehajtások miatt!

Tulajdonképpen tehát nem a könnyelmű adósságcsinálás sodorta a pusztulásba a kisemberek ezreit, hanem az a középkori törvénykezési formáság, amelynek keretében a tartozást behajtották.

A most érvényben levő törvény csaknem teljesen kiszolgáltatja a hiteltkérőt a hitelt nyújtónak s utobbinak olyan előjogot biztosít az előbbi fölött, hogy ez valóban a középkorra emlékeztet.

A művelt nyugaton, ahol az államkormányzatban minden vonalon érvényesül már a szociális érzék, már régen megváltoztatták a középkori szellemű végrehajtási törvényt. Elég

későn ugyan, de végre erre is rákerült a sor nálunk is.

Vigyázzunk azonban, hogy túl ne löjünk a célon. Nem elég, ha az adóst megvédelmezzük a könyörtelen végrehajtás ellen, meg kell védelmezni és fönn kell tartani továbbra is a kisember hitelét. A hitelnek igénybe vevése a kisember részéről nem mindig minősíthető könnyelmű adósságcsinálásnak.

Igy például aki kontóra vásárol fűszeresnél, mészárosnál, divatárusnál, cipésznél, szabónál, azt nem nevezhetjük könnyelmű adósságcsinálónak.

A mi kis existenciáinknak élete ugy van berendezve, hogy készpénzzel minden életszükségletet be nem vásárolhatnak. Ezeknek életszükséglete a hitel, természetesen a tisztességes, uzsoramentes hitel.

Már most az egyéni megbízhatóságon kívül mi biztosítéka van a hitelt nyújtónak a hitelt igénybevevő kis existenciánál? Nincsen más biztosíték, mint a butor, a heti vagy havi kereset. De ha ezeket a végrehajtástól teljesen mentesítik, akkor a hitelt nyújtó az ő biztosítékát elveszíti és így nagyon természetes, hogy többé-kevésbé megszünteti a hitelezést.

Ez pedig egyaránt veszedelme a hitelt nyújtó és hitelt igénybevevő kis-

embereknek. Az ilyen abszolút megszorításnak csak abban az esetben lenne helye, ha az új törvény egyuttal gondoskodnék arról, hogy a szegény ember más uton, mint a hitel útján szerezze be az élet fentartására való szükségleteket. De erről nincsen gondoskodás, éppen ezért aggodalommal nézünk elébe annak, micsoda hatással lesz a magyar társadalomra az új végrehajtási novella.

Gondoljuk meg elvégre, hogy a hitelt nyújtó kisember éppen olyan állampolgára a hazának, mint a hitelt igénybevevő és főleg az adójövedelmek szempontjából fundametuma az államkincstárnak.

Olyképpen kellene tehát a kisexistenciákat mentesíteni a végrehajtás súlyos föltételei alól, hogy megállapítsunk a törvényben egy minimumot, amelyen innen a butor, a heti és havi jövedelem is lefoglalható. Ez a minimum azonban csak élelmi szerekre és tüzelő anyagra, valamint ruházati kellékekre vonatkozzék és ne legyen több kétszáz koronánál s ne legyen kevesebb ötven koronánál.

Ezzel elérjük azt, hogy sem a hitelre szoruló, sem a hiteladó kis existencia nem érzi meg súlyosan az új végrehajtási törvény folytán kelet-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

◀ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ▶

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-22

Az Igazgatóság.

TÁRCA.

LÉGYOTTON.

Tíz napi könnyek és zárt zsaluk után először ült Pascalné asszony egyedül az ebédlő asztalánál s próbálta újra kezdeni az életet. A reggelizésnek ez az órája volt legkedvesebb része a napnak előtte hosszú évek óta. A fia, az ő kedves Raoulja, esténként gyakran házon kívül szokott ebédelni, de ezt a reggeli találkát mindig fenntartotta az anyjának, mikor is a matróna kedvére elnézegethette őt, társaloghatott vele, piron-gathatta kissé henye élete miatt, melyet mint gazdag, vigkedélyű szép legény folytatott.

Rendesen késő este tért haza s miután megcsókolta az anyját, ment a bajuszát pödörgetni a tükör előtt, naiv örömmel a fölött, hogy olyan erős, egészséges és olyan csinos.

És most, hogy nincs többé, hogy huszonöt éves élte virágjában brutálisan elragadta a

roncsoló toroklob, e jól ismert részletek emléke csak növelte az anya fájdalmát.

Az egyetlen teríték mellé volt helyezve a reggeli posta, egész halmaz részvétet kifejező levél. Az agg urnő nyolc nap óta kapta már ezeket a banálishan udvarias iratokat. És amint egyenkint kezébe vette őket, hirtelen elsápadt.

Egy színes borítékon, melyből gyöngé illat áradt ki, női írással ez a címzés volt olvasható: „Pascal Raoul urnak, Páris, Medicis-utca”.

Mohón felkapta és mintha félne, hogy meglepi, a keblébe csuszította. Azután anélkül, hogy a felhordott reggelihez nyulna, a fia szobájába ment, leült a kis diványra, melyen Raoul heverészve szivarozgatni szokott. És az anya ott maradt egy percig egész testében reszketve hő vágy fogta el, hogy elolvassa a levelet s egyuttal attól félt, hogy valami fájó leleplezés van benne, mely sérti az ő gyászát. A kíváncsiság mégis győzött. Felszakította a borítékot és olvasta, amint következik:

„Irok neked, hogy kipöröljelek, kedves Raoulom. Mult szombaton a színházi próba után rendes találkozó helyünkre, a Montsouris-parkba siettem abban a boldog hitben, hogy ott talállak. Mint mindig, most is ezer dolgot akartam neked mondani s melyeket úgy szeretek eldarálni, mikor karjaidban tartasz.

„Miért nem találtalak ott, édesem, a mi fasorunkban, a tó partján. Szomorun, leverten vártalak, míg csak be nem zárták a parkot. Az őr kitéssékelt. Nem hiszem, hogy haragszol rám s nem akarom, hogy beteg légy. Azért is ma este öt órakor várni foglak a tó fasorában. El ne maradj, mert látod, a múltkor is sokat sirtam.”

Ez volt az egész. Ugyanaz nap, hogy a lányka hasztalan várta őt, lepte meg és sújtotta földhöz Raoult a halál.

Az elolvasott levél a szönyegre csuszott le, s a matrónát sajtáságos ellágyulás fogta el, vigasztaló, nagyon édes arra a gondolatra, hogy a fia mégsem tűnt el egészen, miután még várta valaki őt a világon.

kezett megváltozott állapotokat. És megmentjük a súlyos következményektől a kiskereskedők és kisiparosok, a részletfizetésre dolgozók százazreit.

Szomorú kilátás.

Javában folyik az aratás. Izzó sugarakat ont a nap a tikkadt földre s a fáradt ember verejtékes munkával igyekszik összehozni az Isten áldását.

Peng, sühog a kasza mindenfelé, de azért olyan csendes a vidék, mintha nem is aratás, de egy nagy temetés folyna.

Van is ebben valami. Igen sokan a reményeiket temetik. A kaszapengés halálhangja, minden suhanása pedig egy egy reménynek a halála.

Mert hát a sors most nem mindenki munkáját áldotta meg.

Sok helyen megsült a kenyér a zöld kalászbán. Sok helyen tönkre tette a gazda és a munkás reményét az aszály, az őszőg, az a rém, melyet tartós szárazság szokott megelőzni, s amelynek romboló hatását csak az utolsó napokban látjuk teljes mértékben, akkor, amikor már hitét veszti a kétségbeesett ember és már remélni sem mer.

Ezért nem visszhangzik most sem a kalászos róna az aratók danájától.

A gazda fásultan rendelkezik, s tompa megadással fogja meg a dolog végét — a munkás pedig kedvtelenül, gépszerűen végzi munkáját, hiszen tudja hogy csak néhány hét és a rossz termésnek sarkába ér a drágaság. S azt — mert vagy kevés lesz a munka, vagy nem hozza be a kívánt hasznot — nyomon fogja követni az éhség.

Ilyen körülmények között még szerencse ránk nézve, hogy nem mindenkit látogatott meg a balsors, hogy helyelközzel a mi hátrunkban is lesz közepes termés és az ország egyéb részein, ha ugyan a cséplés is realizálja, jó közepes termésre van kilátás.

Persze ez csak arra, illetve annak vigasztalás, akinek a jövője biztosítva van, aki, ha drágábban kell is megvennie a kenyeret, de meg tudja venni. Másnak azonban ez nem elég. Mit ér az, ha másnak van is, de én vagy ő vagy egyáltalában az, akinek szüksége van rá, nem juthat hozzá.

És egyszerre az a gondolata támadt, hogy ő maga megy el arra a légyottra, hogy lássa azt a lánykát s valami irtóügy alatt beszédbe ereszkedjék vele, hogy beszélhessen vele a fiáról, — nem mint holtról, akit nem lát többé, hanem mint utasról, kinek a visszatérése még mindig lehetséges, még mindig remélhető.

Jóval a kitűzött idő előtt csipkekendőbe burkolózott és utnak indult. Belépett a parkba, megkereste a tó fasorát, leült egy padra és hátra hajtva a fátyolát, hosszasan elmerengett ezen a külvárosi tájon, melyen az ő fia egykor a szemeit legeltette. Így éldelte fájdalmának kéjét és elragadtatásában majdnem azt várta, hogy valamelyik fasor kanyarulatánál felbukkanni látja Raoult.

Végre a távolban egy fiatal nőt pillantott meg s előérzete által figyelmeztetve így szólt magában:

— Ez az!

Az idegen közeledett a padhoz és miután körülnézett, leült.

Az anya nem tudta levenni szemeit erről a kedves arcáról, melyet az ő fia szeretett. Egő féltékenység mardosta a szívét s dulta fel az arcát. De újra a leánykára függesztette tekintetét s néma fájdalmának láttára szájalom fogta el. Nem tudta, hogyan szólítsa meg, micsoda banális szót használjon.

De végre, miután a napot leáldozni látta

Ilyen ember pedig lesz sok. Nem azért, mintha nem akarná bekeresni a mindennapit, hanem azért, mert arra alkalma nem lesz.

Ilyen körülmények között persze, hogy súlyosabb a helyzet, mintha egy, esetleg két jó termés után teljes aszály lett volna. Akkor telt volna az előző év, esetleg évek feleslegéből, de most, gyenge termés után egy még gyengébb a még vagyona támaszkodók helyzetét is meg fogja ingatni.

Hát az a munkás hogy fog megélni, akit gazdájával együtt sujtott az aszály?!

Ezeknek lesz csak nehéz a helyzete. Mert a többi, a zöm bármennyire humánus, esetleg altruista volna is, nem fogja kiségethetni őket, mert ami lesz, nekik is jó lesz, ha elég lesz.

Azoknak pedig, akiknek megélhetésük nincs, hitelük sem lehet. És így a helyzetük szinte vigasztalan.

Oka pedig mindennek az a sokat károztatott egyoldalú, ősi gazdalkodás. Igaz ugyan, hogy az okszerű gazda is szenvedne hasonló körülmények között, de semmiesetre sem olyan mértékben, mint az, aki a fanya tetejét is buzával szeretné bevetni.

Előrelátható ugyan, hogy a gyümölcs és szőlőtermés sem fogja most a rendes hasznot behozni, de mégis ki fogja segíteni azt, aki arra is gondot fordított, aki azzal is szeretett foglalkozni és — belőle megfelelő területe van.

Azért igyekeznünk kell, hogy a házi-ipart mielőbb megteremtjük s ha élni akarunk, dolgoznunk is kell szakadatlanul.

Ujdonságok.

— Az ideai nagy hadgyakorlatok. Az ideai magyarországi hadgyakorlatok szeptember 14-én kezdődnek és szeptember 20-án érnek véget. Az ideai hadgyakorlat az összevont csapatok tömegét illetően — tíz gyalog és két lovascsapathadosztály, körülbelül 130 zászlóaljjal, 30 lovas századdal stb. — jóval tulszárnyalják az előző évi manővereket. A csapatok létszáma kerek 100,000 főből fog állani. Amennyiben a hadgyakorlat színhelyének területi viszonyai megengedik, az ideán nagyobb lovashadtestek is akcióba lép-

s távozni a park kertészeit a szerszámaikkal a vállukon, fuldokló hangon mondta:

— Kisasszony, ugy-e bár Raoult várja?

A lányka felszökött; arca lángba borult, hebegett és felkelt, mintegy menekülni akarva.

— Istenem, asszonyom . . . kitől tudja azt?

Az anya nagyon halkán folytatta:

— Ne ijedjen meg, gyermekem; ide küldtek, hogy értesítem magát. Raoul ma nem jön. El kellett neki utazni . . . elutazott, hoszu utra ment.

Anélkül, hogy bucsut vett volna tőlem, anélkül, hogy egy sort irt volna? mondta a lányka fájdalmasan. És önt bizta meg asszonyom? . . . De tulajdonkép, kicsoda ön és miért akarja, hogy én higgyek önnek?

A matróna érezte, hogy könnyek gyűlnek a szemeibe. Egészen félre vonta a fátyolát s mosolyogni erőlködve mondta:

— Öreg barátnője vagyok. Raoul bizalmat helyezett bennem.

De anélkül, hogy felelne rá, a kis színésznő a rémület egy nemével szemlélte azt, aki beszélt hozzá s a hirtelen feltűnt hasonlóság által meglepetve, halkán így szólt:

— Asszonyom, ön meg akar engemet csálni: ön nem barátnője Raoulnak, hanem az édesanyja.

S amint a matróna ahelyett, hogy tiltakozott volna, csak zokogással felelt, e fájdalom által hirtelen felvilágosítva s e gyászba öltö-

nek. A hadsereg parancsnoki tisztét Albori báró tábornagy és Fiedler tábornagy csapatfelfelügyelők fogják ellátni. Két hadsereget alakítanak és mindkettőhöz két hadtest négy öt hadosztálylyal fog tartozni.

— A vízvezeték ügye. A vízvezetési érdekeltiség 6 tagú bizottsága az új árterzi kút fúrásával és a csőhálózat elkészítésével Pálffy Testvérek szegedi céget bizta meg s vele a szerződést e hó 2-án megkötötte. Vállalkozó cég a szerződés szerint köteles 3 héten belül a munkálatokat megkezdeni s megszakítás nélkül folytatni olyképp, hogy az 3 hónapon belül teljesen készen átadható legyen. Most már csak az a főhaj, hogy a leendő kút a szerződésileg biztosítottnál jóval több vizet adjon, hogy ujabban jelentkezett polgártársaink házai is bekapcsolhatók legyenek a csőhálózatba.

— Kilépés a tűzoltóegyletből. Mihály János, áll. anyakönyvvezető az önk. tűzoltóegyletnél viselt szakasparancsnoki tisztéről leköszönt s az egyesületből kilépett

— Kivándorló mindszentiek. Az Amerikából érkező riasztó hírek dacára, még mindig akadnak, akik az új hazába kíváncsnak. Bozó Gy. István 62 éves mindszenti gazdalkodó két fia és leánya néhány évvel ezelőtt átvitorláztak Amerikába. A fiataloknak jól ment a dolguk odakint, sok szép pénzt kerestek, de mégsem voltak boldogok, mert nélkülözniök kellett az itthon maradt családi tűzhelyt, a gondos szülők jóságos bánásmódját és szeretetét. Most aztán a messze idegenbe szakadt gyermekek levelet küldtek 62 éves ősz atyjuknak, hogy a család itthon maradt tagjaival együtt menjenek utánuk. Hatszáz forintot küldtek utiköltségre, nehogy hiányt szenvedjenek a nagy uton. És a gyermekeiket imádásig szerető szülők eleget tesznek a kívánságnak. Péter Pál napján bucsuzkodtak el az ismerősöktől és rokonoktól s még aznap este az öreg Bozó István és felesége: Lantos Erzsébet könnyes szemmel ülték föl a vonatra, hogy Budapesten lakó másik fiukat is magukkal vigyék a két hétig tartó örömmel, bánattal teli hoszu utra.

— Országos kiállítás Szegeden. Az Alföldi Földmívelők Gazdasági Egyesülete Reök Iván orsz. képviselő elnöklété alatt Szegeden ülést tartott s azon dr. Becsey

zött nő láttára, a szívéhez kapott és elkiáltotta magát:

— Raoul meghalt! . . .

. . . Sokáig sirtak mindketten anélkül, hogy beszéltek volna s nézték a szemök előtt elterülő kis tavat.

Végre megkérdezte az anya:

— Mi módon ismerkedett meg a kisasszony vele?

És a lányka elbeszélte neki röpké szerelmüket amaz este óta, mikor valaki bemutatta neki Raoult az öltözőjében egész az utolsó légyottig, amelyen Raoul még, vidáman, teljes egészségében jelent meg. Ő, a lányka sohasem kérdezte, hogy hova is juttathatja őt ez a szerelem.

Sokáig elbeszélgettek halkán, mint valami halottas ágy mellett, míg megszólalt az ör sipja. Ekkor a leányka felkelt.

— Adieu, asszonyom mondta könnyeit felszárítva. Itt kell önt hagynom. Ma este komédiát játszom.

Meghajtotta magát szomorun, tiszteletteljesen; de az anya karjaiba zárta őt. És míg így magához ölelte tartotta, megtörtén susogta:

— Gyermekem, engedje meg, hogy irjak néha magának, ha nagyon szomorú leszek, hogy légyottot adjak itt magának ezen a padon. Ő róla fogunk beszélni. (V. S.)

Károly orsz. képviselő indítványára az egyet igazgatójává dr. Bodor Antalt választották meg. Elhatározták, hogy Darányi Ignác földművelésügyi miniszter védnöksége alatt s a társesélyesületek bevonásával f. évi szeptember 20-tól okt. 5-ig Szegeden országos kertészeti gyümölcs-és vetőmag-kiállítást rendeznek s annak igazgatójává dr. Bodor Antalt választották meg. A védnökök és elnökök felkérése s a bizottságok megalakítása közelebről fog megtörténni. A gyűlés végül kimondta, hogy az alföldi gazdasági szervezetekkel való közös működés érdekében, a társesélyesületek meghallgatása után szövetségké alakul át s az Alföldi gazdasági szervezetek vezetőit összehívja tárgyalásra értekezletre hívják össze.

— **Kanyaró Szegváron.** A szomszédos Szegvár községben már egy hónap óta szedi áldozatait a kanyaró. Nagyon sok gyermek elpusztult eddig is a járványos korban, amelyet — úgy látszik, — nagyon nehéz megfékezni, mert újabban már nemcsak a kisebb gyermekek számát tizedeli meg a ragályos betegség, hanem felnőtt hajadonokat és katonasoron levő legényeket is nem egy esetben megfoszt az élettől. Mint értesülünk, a héten is temettek egy viruló szépségű hajadont az újfaluból, ahonnan csak a múlt vasárnap kísérték ki utolsó útjára egy kanyaróban elpusztult 22 éves legényt.

— **Kinevezés a ravatalon.** Szomoruan megható az a néhány sor, melyet a hivatalos lap e hó 3-án tett közzé Zsák Frigyesről, az elhunyt igazgató-tanítóról, ki egy évig Szegedre, a csongrádmegyei tanfelügyelőséghez volt beosztva iskolafelügyelőnek. A hivatalos lap e száma jelenti, hogy Zsák Frigyes pomázi iskolaigazgató-tanítót Csongrádmegye segédtanfelügyelőjévé nevezte ki. A kinevezés a tanügy sajnálatára az elhunytat a ravatalon találta.

— **Mennyi a kár?** A szegedi kir. pénzügyigazgatóság kiküldött tisztviselője — a községi elöljáróság közbenjöttével — tegnap fejezte be azon kárbecsléseket, amelyeket a jégeső és üszög okozott határunkban. A becslés eredménye nagyon szomorú a mi gazdáinkra. Mert abból megállapítható, hogy a mutatkozó sovány termés felét — átlagos számítás szerint — elpusztította az üszög és a jégeső. Igaz, hogy a károsult gazdák méltányos adóleengedésben részesülnek, de ez még nem nyújt vigasztalást, mert se kukoricánk, se burgonyánk nem lesz a nagy szárazság miatt. A majdnem naponta felke-rekedő szélvihar pedig még abbéli reményünk-től is megfoszt, hogy valamelyes gyümölcs-termésünk legyen. Így aztán majd csak meg-élünk — valahogy.

— **Egy nagy uradalom eladása.** Csekonics gróf zombolyai uradalmának 48 ezer katasztrális hold termőföldjét a földművelés-ügyi minisztérium meg akarja vásárolni. Az alkudozásokat a földművelési kormány nevében Lánchy Leó folytatja. A nagyértékű birtok ötvenkét millió koronára van becsülve.

— **Örgrófi irat.** Még a tavasszal történt, hogy községünk küldöttsége fölkereste pusztaszeri kastélyában az éppen itt időző örgróf urat, hogy az ovoda-ügyben készült memorandumát átadja és személyesen is megkérje, hogy az óvónők bolygatott ügyét a község károsodása nélkül segítsen elintézni s ne mások közbenjöttével, hanem a két érdekelt fél, nevezetesen az örgrófi család és a község kizárólagos érintkezésével. A község jóindulattal fogadja mindenha az alapító kegyuraság és földesur kívánságait. — A közelmúlt napokban jött meg ezen személyes érintkezésre Pallavicini Sándor örgróf válasza, amelyben tudatja a községgel, hogy belenyugszik abba, miszerint egyelőre a köz-

ség választotta óvónők vezessék a Károly-ovodát, azonban kijelenti: főtartja az örgrófi család azon jogát, hogy az állások megüresedésével az óvónők helyébe apácákat hozhasson. Ilyen módon szerencsésen befejeztetett a majdnem ominózássá vált apáca-ügy. Vagyis: ott van, ahol azelőtt volt. Mert előreláthatólag ezen jogfentartás nélkül sem ellenkeznek a község sohasem, hogy az ovodába apácák jöjjenek, jól tudván, hogy mivel tartozik a nagylelkű alapítóknak és mindig súlyt fektetvén a békés, zavartalan egyetértésre. Csupán azzal az eshetőséggel nem voltak megbarátkozva a község atyái, hogy a törvényesen megválasztott óvónők az apácák miatt kenyér nélkül maradjanak s mint állásuktól megfosztottak, a községet oly pörrel támadják meg, amelyet a provokált miniszteri határozat szerint a község az óvónőkkel szemben elveszített volna. Most már csak azt kell kívánnunk, hogy a létrejött nyugalom állandó legyen.

— **Cselédházak hatósági vizsgálata.** Dr. Cicatricis Lajos alispán e hó 10. és 11. napjain Sövényháza községben járt, ahol egy egyes bérleteken, mint az uradalmi majorokban a cselédházakat vizsgálta meg. Mint értesülünk, a meglátogatott cselédházakkal mindenütt meg volt elégedve, különösen megnyerték tetszését az uradalom által múlt évben épített cselédlakások tágas, magas és világos helyiségeikkel.

— **Áresés a gabonatözsden.** Tegnap nagyon szilárd volt a budapesti gabonatözsde, ma pedig a változatosság kedvéért ismét lanyha lett. Az árak nagy eladások között süllyedtek. Az októberi buza 54 fillérral lett olcsóbb s ez magával rántotta csakhamar az összes gabonaneműeket. Olcsóbb lett az októberi rozs 50, az októberi zab 30, a juliusi tengeri 32 és az új tengeri 36 fillérral.

— **Ut felülvizsgálat.** A mindszenti ártéri törvényhatósági utszakasznak még az ősszel félbemaradt felülvizsgálata kedden, múlt hó 30-án tartatott meg. Lukács kir. műszaki tanácsos vezetése mellett résztvettek a felülvizsgálaton: Alt Miksa és Regdon Gejza főmérnökök, Tary István főszolgabíró, dr. Csergő Károly várm. I. aljegyző, Vigh Gyula uradalmi mérnök, végül Deutsch és Roheim vállalkozók. A felülvizsgálat késő estig tartott. Az ut kiegészítő részét képező két komplejáró azonban ez uttal sem volt felülvizsgálható — csak részben — mert a tavaszi árvizek mintegy 80 centiméteres iszapréteget raktak rájuk, amely iszap tömeg mindeztől nem lett eltávolítva.

— **Meteor jóslata.** Julius havának csomópontjai 6, 7, 13, 15, 19, 20, 25, 26, 28, 29 és 30-ra esnek, amelyek nem csak nagy számuk, de erős hatásuk folytán is kitűnnek. Így e hónapban nagy változásoknak nézünk elébe. Első felében a csapadékos jelleg túlnyomó, melyet részben csupán azon körülmény csökkent, hogy Holdunk földtávolban s mi naptávolban állunk ekkor. Az 1. és 7-iki csapadékos jellegű, 13-iki már szárazabb, de a 15-iki ismét esős, valamint a 20-iki is, mely még elég hűvös befolyással bír, a 25-iki körül meleg, derült jelleg érvényesül, míg a 20—30-iki újra esős és hűvös jellegű. Amelyből kifolyólag Julius igen hűvös lenne, mit azonban enyhíteni fog azon körülmény, hogy nyarunk közepét képezi e hónap és hogy nagyobb napkitörések várhatók. Így tulmeleg nem, de azért elég meleg lesz e hónapunk.

— **Agyonuzta a fogaskerék.** Egy tíz éves fiúcska borzalmas szerencsétlenségét je-

lenti kecskeméti tudósítónk. Kedden délután három órakor Sági Ferenc kecskemétbarbaci gazdálkodó a Jókai-utcában levő Balla-féle malomba gabonát vitt örletni. Oda érkezve, lovát befogta a fogaskerék rudja elé. Közben bement a garathoz s a lovat rábizta három kis fiúra. A tíz éves Mányoky Lászlónak az a szerencsétlen ötlete támadt, hogy fölkerül a ló hátára. Fölkapaszkodott a kerék küllőjére, hogy onnan a haladó ló hátára kapjon. Azoban véletlenül megcsuszott, térdeire esett, feje pedig a kerék fogai közé került, amely teljesen szétroncsolta. A kerék egyik foga halántékába hatolt, az agyvelejét kilocsantotta s rögtön halálát okozta. A kecskeméti rendőrség vétkes gondatlanság miatt megindította Sági Ferenc ellen a nyomozást.

— **Havazás.** Még nálunk és az országban uralkodik a hőség, de Máramarosban, mint a lapokból olvassuk — szinte télies idő köszöntött be. A hőmérő hét fokra szállott le. Körösmezőn tegnap erős fagy volt, amely megdermesztette a gyöngébb kerti veteményeket. A havasokon, Borsán és Vissón husz centiméteres hó esett. Körösmezőn, ahol alig három hónapig tart a meleg idő, ebben az évben már semmi termés nem lesz. Még a burgonya szára is lefagyott.

— **A kicsapott diák.** Egy fiatal tanuló, aki most végezte a polgári iskola negyedik osztályát, Magyarország összes iskoláiból kiiltották azért mert a tanárját visszaütötte. A visszaütés nem is az iskolában történt, hanem valami vidéki kiránduláson s hogy mégis ilyen szigoruan büntetik a megtévedt fiút, azt bizonyítja, hogy a tanári tekintélyt nagyon komolyan veszik. És ez rendben is van. Az a tanár, akinek nincs tekintélye, nem tud fegyelmet tartani, nem tud eredményes munkát végezni, nem képes hivatásának mindenben pontosan megfelelni. Az a negyedik polgárista tehát, aki így vétkezett, föltétlenül megérdemli a büntetést, még a legszigorubbát is, s ha mégis számot tarthat a szájalomra, arra legfeljebb a fiatal korára való tekintettel tarthat számot. Ő neki bünhődnie kell és példát kell statuálnia. Ám szükséges volna, hogy e példán ne csak a diákok, hanem a tanárok is okuljanak. Azaz az a tanár, aki féltékeny a tekintélyére — és melyik ne lenne féltékeny — tartózkodjék a pofozkodástól. Mert azt, aki nem üt, nem érheti a tekintélyt leromboló visszaütés kellemetlensége sem.

— **Tropikus hőség!** Csak nem akar eső lenni. Akár milyen szép borulat húzódik össze a falu felett, nem hull abból eső a kiszáradt földre és teljesen átfült atmoszférában szinte pokoli a hőség. A kerti vetemények, zöldségfélék mind kiégnek, mert a föld nedvessége lejjebb és lejjebb húzódik. Csak szorgalmas locsolással tudja egyik másik kertészkedő elérni azt, hogy valami satnya uborka félét vagy zöld főzeléket kaphat kertjéből. Emiatt aztán a zöldség-neműk ára is eddig nem tapasztalt magasra emelkedett.

— **Már hamisítják!** A szivárványszinben pompázó új huszkoronások alig egy hete kerültek csak forgalomba s Óbecsén már letartóztatnak egy embert, aki újfajta hamis huszkoronást gyártott. Pedig a szakértők azt mondották, hogy ezt a pénzt hamisítani teljes lehetetlenség. Ime: nincs semmi lehetetlen a nap alatt. A hamisító meglepő művészettel ntánozta az új papírpénzt. Mert művészet ez is, csak hogy olyan művészet, mely nagy százalékot hozna a konyhára, ha a törvény nem tiltaná.

— **Háromszáz gazda birtoka veszélyben.** Aradtól táviratozzák, hogy háromszáz csongrádi és csanádmegyei kisgazda birtoka komoly veszélyben van és ha hamarosan nem érkezik segítség, a földjük dob alá kerül és

koldusbotra jutnak mindnyájan. Az árverés alá kerülő birtok Aradmegyében van Kerüles község mellett és 7200 holdnyi területre terjed. A birtokot régebben Sygray József grófi családtól vette meg Papp József szegedi magánzó és Világosi József dr. fővárosi ügyvéd négy millió koronáért. A vételár egy harmada váltokban, két harmadrésze pedig jelzálog teherként volt átváltandó. A két tulajdonos parcelláztatta a birtokot és háromszáz csongrádi és csanádmegyei gazdának eladta. A birtokra két millió korona kölcsönt adott a magyar leszámítoló és pénzváltó bank, nagyobb összegek pedig különböző bankokban vannak felvéve. A leszámítoló bank most felmondta a kölcsönt és árverést tűzött ki a birtokra. Hir szerint a tulajdonosoknak nincs módja meggátolni az árverést s így, ha valami más uton nem jön segítség, a háromszáz kiscgazda koldusbotra jut és földönfutóvá lesz.

— Legdivatosabb kredenc-papír, kizárólag hazai gyártmány, többféle gyönyörű mintában most érkezett Horváth Antal papirkereskedésébe, ahol mindenféle papíráruk, író- és rajzszerkek óriási választékban a legolcsóbb áron szerezhető be.

— Az alispán tolvaja. Tóth Lajos szentesi borbélysegéd állt tegnap a szegedi törvényszék előtt azzal vádolva, hogy ez év március 13-án a szentesi gőzfürdőben klopolt Cicatricis Lajos dr. alispán zsebéből husz koronát. A tolvaj borbély álkulcsal hatolt be az alispán kabinjába, de vesztére, mert az alispán éppen akkor lépett ki a fürdőből, mikor a borbély kihuzta az álkulcsot a kabinból. A tolvaj a lopott pénzt hirtelen a szőnyeg alá rejtette. Az alispán azonban gyanusnak találván a dolgot, megnézte a tárcáját s rájött, hogy husz koronája hiányzik. A tolvajt ekkor elcsípték és a rendőri kihallgatás után bekísérték a szegedi ügyészség fogházába. A bíróság ma hat havi börtönre ítélte az alispán tolvaját.

Közgazdaság.

Heti piac.

Buza	22:80—23:00
Árpa	14:80—15:00
Tengeri	14:00—14:60

Külömfélék.

— A felesleges bánásmód. A bíróhoz egy pirosképtű, fiatal tanyai menyecske állított be.

— Panaszt tenni gyűttem a házaselet ellen, — mondta a bírónak, aki megkérdezte:

— És aztán mi a panasz?

— Hát az, hogy már nagyon is fölösleges bánásmód az, ahogy az uram bánik velem.

A vallatás alatt kitűnt, hogy a pozsgás-képtű menyecske az ura — tenyere ellen van kifogása. Oda is mondta neki a bíró:

Ha ilyen nagyon felesleges bánásmódban részesíti az ura, hát menjen ügyvédhez.

— Minek?

— Indítsa meg a válópört.

— Mit gondol a bíró ur! Hiszen szeretem én az uramat, ha ver is . . .

— Hát akkor minek panaszkodik?

— Csak azért kéröm, — felelt a menyecske pirulva, — hogy tessék bécitálni maga elé és megpirongatni, hogy nem mindig esik ám jól az asszonynak az a fölösleges bánásmód . . .

— Szakáll-adó. Szakáll-adó! Még ilyen is lehetséges? Annyira lehetséges, hogy valamikor be is hajtották attól, aki nem akarta megfizetni. Nagy Péter orosz cár az érdem, aki az adók egyenletes elosztása céljából

reorganizálta az egész adószedést, s ez alkalommal jött arra a valóban eredeti gondolatra, hogy megadóztatja ezt a bozontos férfidiszit. A szakáll-adó progresszív adó volt, arányosan elosztva, nem a szakáll hosszúsága, hanem amaz egyén, vagyis inkább adóalany társadalmi állása szerint, aki ezt a luxust magának megengedte. Aki ezt az adót megfizette, egy fémből készült érempénzt kapott, amelyet mindig magával kellett hordoznia, akárcsak a kutyának nyakörvén a fityegőjét. A finánc pedig kérlelhetlenül ellenőrizte a szakállas embereket, s jaj volt annak, akinél nem volt meg a bizonyos érempénz; nyomban elővette a hivatalos ollóját, s könyörtelenül lekanyarította a még olyan szépen rengő szakállt is. Még I. Katalin is szedette a szakáll-adót, csak II. Péter cár, 1723-ban, engedte meg a parasztnak a szabad szakállviselést, de a többi társadalmi állásbeli emberekre nézve Nagy Péter ukázat épségben hagyta, sőt elrendelte, hogy a rendelet ellen vétőket kényszermunkára kell ítélni. Anna cárnő alatt még nehezebb idők következtek a szakállas emberekre; nemcsak a kiszabott szakáll-adót hajtotta be rajtuk könyörtelenül

hanem ezenfelül még kétszeresét követelte rajtuk a minden más címen kirótt adóknak. II. Katalin cárnő az érdem, hogy ezt az adót megszüntette.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908.

NYILTTÉR.

(E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő-kiadó).

NILATKOZAT.

Barna Etel hajadon ellen folyó évi május hó közepe táján használt szavakat visszavonom és azokért szives elnézést kérem.

Mindszent, 1908. június 19-én.

Pálinkó Veron.

A szoba legszebb díszé

és értékes emlék minden családban egy nagyított fénykép, amely családunk valamely tagját megszólalásig hűen ábrázolja. Többet ér ez bármely szindús képnél, noha sokkal kevesebb pénzbe kerül. Fényképnagyítást bármely kis fénykép után művészies, szép kidolgozással 47—63 cm. nagyságban darabonként 8 koronáért készít

☐ Horváth Antalné fényképészeti műterme. ☐

Fényképfőlvételek minden nap, borús időben is sikerrel eszközölhetők. Gondos munka, jutányos, szabott árak.

Syndeticon

(Halenyv)

mely a legerősebben összeragaszt bármiféle törött tárgyat, vasat, porcellánt, üveget, tájképet, kisebb tubusokban darabonként 20 fillérért beszerezhető Horváth Antal papirkereskedésében Mindszentben.

Használt, de jó karban levő ajtók és ablakok jutányosan eladók. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

— Kerti díszítésre hatásos lombfüzerek, lampionok, ünnepélyekre gyönyörű tűzijátékok, 3000 drb most érkezett legújabb képeslevelezőlap jutányosan kapható Horváth papirkereskedésében, Mindszent.

Hirdetmény.

A „Mindszenti Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja“ igazgatósága közhírré teszi, hogy intézetükben a tagságra jogosító üzlet-részjegyen kívül 20 filléres heti betétek is elfogadtnak bármikor. A heti betét 10 kor. befizetés után 4 százalékot a betevőnek kamatozik.

Takarékbetétek elfogadtnak, valamint jelzálogos kötvény-kölcsönök és ugynevezett „földkölcsönök“ is fogantattnak minden bélyeg-, illeték- és táblázási díj nélkül egész ötven évi lejáratig. Bővebb felvilágosítás a hivatalos órák alatt a helyiségben (özv. Lavicska Pálné urnő házában) nyerhető.

Mindszent, 1908. jun. 14.

4—5

Igazgatóság.

Dombornyomatú modern befőttes címkék

kaphatók HORVÁTH ANTAL papirkereskedésében a következő felirásokkal:

cseresznye, ribizke, meggy, barack, málna, alma, körte, méz, dió, barackiz, ringlotta, pizske, birsalma, cukordinnye, görögdinnye, paprika, ugorka, paradicsom, szilvaiz, őszi barack, málna stb. stb.

30 darab tetszés szerint kiválasztva 20 fillér.

Vegyztizta hólyagpapír, legerősebb, ivenként 8 fill., angol spárga 6 fill.